

נטלה רז: מוצרט, בכך וכל השאר

אי אפשר שלא לפעור את העיניים בתמיהה כשנטלה רו נוקבת בגילה: בת 16, שזה עתה סיימה את הכיתה ה' חמישית בתיכון. או שגיל שש-עשרה אינו כבר מה שהיה פעם או שנטלה — נת, כפי שהיא מכונה בפי ידידיה — פשוט צמחה בתהליך מזורז. וזה לא מהיום. כבר כשהיתה בת 12, היא מעידה על עצמה, וסיפרה שהיא בת 15, צחקו עליה: "תפסיקי לעבוד עלינו."

רו אינו שם מישפחה המקורי. באמיתי אפשר לשבור את השיניים: טסקוורדוה. הוא בא לה מאביה, עובד התעשייה האווירית הסובייטית, גרוויני במוצאו. הוא נשאר בסבסטופול שלחוף הים-השחור, כשנטלה, אמה ואחותה עלו לארץ לפני 11 שנה. בגלל עיסוקו לא ניתן לו לעלות.

בגן הילדים נאלצה נטלה להישאר עד גיל 7, מאחר שלא ידעה עברית. אבל מאז היא הפכה לצברית לכל דבר, בהופעי תה, בגינוניה ובאורתייה, אפילו במב טאה. מארץ הולדתה היא אינה זוכרת כימי עט דבר. כיום היא מתגוררת בנתניה ומה שמעסיק אותה, מילבד הלימודים, הוא החבר הקבוע שלה, בן ה-22, אחרי שירות צבאי, והפסנתר, במשך שמונה שנים למדו לה לפרוט על פסנתר. השנה הפסיקה ללמוד אך היא ממשיכה לנגן להנאתה. מר צארט, באך וכל השאר, כולל קומפוזיציות ועיבודים שהיא אוהבת לחבר לבד. אבל אל תראו אותה כזאת — באותה מידה היא חסידה של שירי דמיס רוסס, אנגלי ברט המפרדינק, סינה צ'ארלס ואפילו שירי מי תבורי.

המוסיקה אינה היעוד העיקרי שלה כי חיים, אם כבר, היא היתה מעדיפה להיות שחקנית, לכשתתבגר. בינתיים היא עושה זאת במיסגרת החוג הדרמטי בבית-הספר ועל במת החיים.

סלי שעשוע: שגעון בית"ר י-ם

עיני תבלת, רעמת-שיער המהודקת בשרוד-עור אל המצח, מכנסי ג'ינס קצרצרים, חולצת טריקו וחיוך קונדסי שי אינו מש מהשפתיים — זהו סלי שעשוע, בוגרת הכיתה השביעית בבית-הספר המיקצועי אופק, שם היא לומדת הנהלת חשבונות. תמיד היתה המצחיקונת של הכיתה. זאת שמשגעת מורים, מעירה הערות הגורמות לכל הכיתה לפרוץ בצחוק, חצרי פה, מאחרת לשיעורים ועוד לא בתלבושת האחדיה. כל זה לא זיכה אותה בציון הכי גבוה בהתנהגות, למרות שבשנה האחרונה, כפי שהיא טוענת, הצליחו מעט לרסן וליאלף את הסוררת.

יש לה המון דברים בראש, ביחוד כי קייץ, קודם כל הים. אחר-כך לרוץ, סתם כך, ריצות למרחקים ארוכים, לבד או בצוותא. לא יותר מדי, אבל שלושה ק"מ לומטר במוצע זו המנה הקבועה שלה. כשאינה רצה על רגליה היא דוהרת על סוס. זה נשאר לה מחופש-ריקוף שבילתה לפני שנתיים אצל המישפחה בארצות-הברית. מאז היא מנצלת כל הזדמנות לקפוץ למועדוני-רכיבה בסביון והרצליה ולידהור, וגם לרקוד. המון. לא כל כך בי דיסקוטקים, שם הקהל המוני מדי לטעמה, אבל במועדונים שקטים יותר.

אבל האהבה האמיתית היא קבוצת ה' כדורגל של בית"ר ירושלים. למרות שהיא מפרדס-כץ, בית"ר ירושלים אצלה בדם. אוהדת שרופה, כזאת שנוסעת אחרי ה' קבוצה למישחקים בכל מקום ובמישחקים גורליים שואגת ומתפרצת, כמו הריגוע קטן. בלילות היא אוהבת לקרוא, לבלוע ספרים ולישון כמה שפחות. שלושי-ארבע שעות שינה בלילה מספיקות לה בהחלט. כשתהיה גדולה אולי תלמד מישפטים ו' תהיה עורכת-דין, כמו אביה, אם לא יבוא לה, אולי תבחר בקאריירה אחרת, שחקנית למשל.

